

Naročnina za kraljevino
SHS
Mesečno 15 D. Letno 180 D.
Inozemstvo:
Mesečno 20 D. Letno 240 D.
Oglaš: enostopna rom vrsta za
enkrat 50 para, večkrat popust

JUGOSLAVIJA

Uredništvo:
Wolfova ulica 1/A. Telefon 380
Uprava:
Telefon 44.
(Ostali knjižnici LJUBLJANI,
od poštne proste.)

Sokolske slavnosti na vrhuncu.

Ljubljana se je pokazala vredno sokolskega zaupanja.

Splošni utisi včerašnjega dne.

Kdor pozna Ljubljano v mirnih časih vsakdanjega življenja, ta se je čudil, česa je ta mirna, tiha Ljubljana zmožna, kadar čuti v svojem objemu toliko iskrenih bratskih src, kot jih je privedel vanjo I. Jugoslovanski vsesokolski zlet. Vsa poslopja v zastavah, ki v solnčnem svitu pozdravljajo slavnostne dni radostno razpoloženih gostov in domačih prebivalcev. Ljubljana, ki ni niti dobro legla k počitku, je že zjutraj na vse zgodaj zopet sveža in mlada — radostno pričakovanje na največjo sokolsko proslavo se čita na slehernem obrazu. Kot da je vse preraje, kot da se vse opaja ob mislih na pogled, ki smo ga sanjali toliko, toliko let v robstvu in ki naj postane čez nekaj ur, nekaj trenutkov resnica, živa resnica, katero vidimo slišimo čutimo v najgloblji globini svojih src.

Mogočen val je zaplaval Ljubljano. Mogočen val najsvetlejšega čuvstva za velike ideje slovanskega Sokolstva, is-

kreno vžvičenje odkrite ljubezni do vsega, kar nosi ime Sokol.

Serenada, ki so jo pod vodstvom br. Zorka Prelovca zapeli pevci z ljubljanskega gradu v ponedeljek zvečer, kakor da je obljubila nekaj novega, nekaj velikega, česar še ni videla Ljubljana, česar še ni slišala Slovenija, česar še ni občutil slovenski človek. Carobna razsvetljava, ki je risala obrise našega veličastnega gradu gori na temno nebo, kakor da je prorokovala, da vstane med nami staro carstvo slovanskih bojevnikov za pravico in vse dobro, za blagobit slovanskega rodu in vsega človečanstva. Obrisi našega starega gradu, ki so jih gledali že davni, davni Turki pri svojih brezuspešnih napadih, kakor da so v svojem temnem sijaju vpili v gluho noč:

Slovanstvo živi! Slovanstvo zmaga! Ljubljana je slovanska! Ljubljana ostane sokolska do svojega konca!

Slavnostni obhod.

Točno ob napovedani uri, ob pol devetih dopoldne se je razvil obhod po mestu. Človek ne ve, kako bi vse to opisal, kako bi nanizal neštivilne, krasne, očarujoče vtise, kako naj bi podal vse tako živo, da bi privabil v oči čitalcu solze, ki so tekle v svetem navdušenju po licih onih, ki so bili tako srečni, da so lahko videli vse na lastne oči, občutili vse neposredno pod dojmom one velike sokolske misli, katere edina je omogočila vse naše sokolske slavnosti. Ne, opisati tega ni mogoče! Videti je bilo treba vse na lastne oči,

Sokolska konjenica.

Elito sokolske armade je tvorila sokolska konjenica. Četa za četo se vrsti pred našimi očmi, konji rezgečejo in traskajo, kopljejo s kopiti in se vpenjajo pod junaškimi Sokoli-jezdci. Ko uliti z jekla sede na njih za svojimi prapori, 216 po številu Sivolasi že nekateri poleg mladeničev, katerim bi bili lahko dedje, toda vsi prežeti ene same ideje,

Razpored slavnostnega spreveda.

Slavnostno povorko otvorijo gostje, katerim na čelu koraka 7 Francozov v telovadnih oblekah s priloženimi venčiki okoli vratu. Na čelu jim njihov francoski prapor, okrašan s cvetjem in ličnimi peresi.

Za njimi, glej, prihajajo Alžirci s svojimi stari voditeljem in v slikovitih svojih narodnih nošah. So po večini še jako mladi, najmlajši ima menda komaj enajst let. Toda iz njihovih obrazov sije odločnost, volja do zmage. Devet jih koraka v sprevodu.

Za njimi se vrsti 9 Belgijcev s krasnim praporom na čelu. Nosijo trde slamnike s trakom v belgijskih narodnih barvah. Tudi ne občinstvo burno pozdravlja.

Slavno živahno pozdravljanje je povod sprejelo zastopstvo Romanov, ki obstoji po večini iz deklet v krasnih romunskih narodnih nošah. Če pridenemo k temu še, da so v krasnih nošah naše vsake lahko predstavljali, kako slikovita je bila skupina in da bi tudi brez naša na našo kraljico, do katere goji našo ljudstvo izvanredne simpatije, doživela priske pozdrave s strani gledajočega občinstva. Zastopstvo šteje 12 članov.

Za romunskim zastopstvom pride skupina poljskih skavtov v popolni popolni opremljeni, po številu 3. Zagoreli obrazi, trenirane postave, navajeni kampažiranja pod milim nebom, vajeni dežja in vročine. Med njimi so tudi deklet, ki niso še odrasli kratkih hlačic, pa vendar stranno korakajo s svojimi starejšimi tovariši-brati.

Njim se priključijo zastopstvo češkoslovaške vojske, v lepih češkoslovaških uniformah. Zastopstvo šteje 42 vojnikov, junakov, ki so se zapirali na skupno obrambo naše skupne svobode proti vsem sovražnikom. Simbol češkoslovaškega skupnega pohoda v slavnostnem sprevodu sokolski. V Ljubljani je občinstvo dobro razumelo in občutilo, kar je pokazalo z navdušenimi

videti armado slovanskega sokolstva, videti zmagovite sokolske zastave, videti vsa ta mlada, strunna sokolska telesa in tiščati zobe, da nismo vsi plakali radosti, kot otroci. Ker bilo je nekaj velikega, nekaj tako strašno velikega, da je človeka dušilo veselje in da so solze tekale, ne da bi vedel od kod, ne da bi vedel zakaj. Toliko krasote, toliko sile, toliko neizmerno izpolnjenega hrepenenja. Ne! Opisati tega tako ni mogoče. Le medla slika vsega bi bila, pa če bi jo podal največji umetnik...

vsil v službi svete sokolske misli. Kot nepremagljiva četa, evangarda Sokolstva je šel njihov val preko Ljubljane, povsod burno pozdravljen, povsod obdan s cvetjem. Spoj ljudi in konj, kot da je vse skupaj eno, vse v proslavo dne, ki naj vredno zaključijo sokolske slavnosti.

ovacijami tekorn celega obhoda po mestu.

Viharno, nepopisno navdušeno pozdravljanje so izzvali najstarejši Sokoli, ki se vsled starosti obhoda niso mogli udeležiti več peš, temveč so se ga udeležili v kočijah. Oni, ki so se pred desetletji pričeli boriti za vzvišeno sokolsko idejo, so dvakrat občutili veličastno zmago Sokolstva in z njimi vred ga je občutilo tudi občinstvo ki je to svoje čutenje izražalo z nepretrganimi živimi pozdravljanjem.

Nato češko Sokolstvo. Četa za četo, njih korak, kot en sam udar. Zastave, fanfare, godbe se vrste ena za drugo in kakor v brezkončnost gre njihova vrsta. 1776 jih naštejemo, vsi okinčani s cvetjem in vedno novega cvetja jim troji občinstvo iz oken. Bratska ljubezen jih posipa s cvetjem.

Godba zveže jugoslovanskih železnicev sodeže s priznanim izbranstvom in poveljujem veličanstvo obhoda. Oni ki so takoj po prevratu žrtvovali vse za domovino, tudi sedaj nočejo zastati, da se navzven izražajo z nepretrganimi živimi pozdravljanjem.

Nato češko Sokolstvo. Četa za četo, njih korak, kot en sam udar. Zastave, fanfare, godbe se vrste ena za drugo in kakor v brezkončnost gre njihova vrsta. 1776 jih naštejemo, vsi okinčani s cvetjem in vedno novega cvetja jim troji občinstvo iz oken. Bratska ljubezen jih posipa s cvetjem.

Nato tisoč češkoslovaških Sokolov v svojih ličnih telovadnih krojih. Radost jim sije iz obraza in kljub nekaj letnostim dolgem prehojenem potu ni opaziti nikjer nikake utrujenosti. Veselo odzdravljajo občinstvo, ki jih, kakor ostale goste obdaja s cvetjem in njihov pohod je kot pesem mladine, ki zapuho zveni v bodočnost. Krasen je pogled na njihov ostro odmerjeni korak, ki pa je pri vsej ostrosti lahek, gibek, eleganten, graciozen. Sokolice, sestre češke, bodite uprte, da nam

ostanete vedno v spominu, v najlepšem, ljubezni prežetem spominu.

Nato godba naše dravske divizije pod vodstvom priznanega glasbenika dr. Cerina. Poznamo jo vsi in vemo, kaj zmaga. Da je Sokolstvu dala najboljši, kar premore, smo gotovi.

Nepregledna vrsta domačega Sokolstva. Na čelu koraka starešinstvo Jugoslovanskega Sokolskega Saveza, za njim pa naša vrta mednarodna tekmovalna vrsta, katere malo da ni odnesla svetovnega prvenstva. Pozdravi občinstva orjejo kot orkan priznanje delu, vestnosti in zmožnosti, katere lastnosti v enaki meri dišijo starešinstvo našega Sokolskega Saveza, kakor našo tekmovalno vrsto. Veselje je pogledati izklesana telesa naše tekmovalne vrste, ki koraka v telovadnih oblekah. Priznanje, s katero jo obisple občinstvo, ne velja v zadnji vrsti kultu le pote človeškega telesa, katere je ravno Sokolska ideja spravila v tako lep sklad z duševnim razvojem človeka. Kot da je kipar zleklesal v kamen živo sliko: Mens sana in corpore sano.

Nato četa za četo, župa za župo: Bjeovar, Kragujevac, Banjaluka, Beograd, Celje, Kranj, Maribor, Mostar s krasnim zastavonošem v krasni narodni noši. Od časa do časa dvigne težko zastavo v eni roki visoko v zrak kakor da bi ne bila težja od peresa. In dalje se vrsti spreved: Novi Sad, Novomesto, Osijek, četa v srbskih narodnih nošah, nato župa Reka-Sušak s praporom, na katerem priča črni flor, kako žaluje Sokol za brati, ki še vedno trpe v tujem robstvu. Toda Sokol vedno bolj in bolj razpenja svoja krila in morda ni več daleč čas, ko bo objel z njimi v svobodi tudi brate, ki so potihoma in na skrivaj prišli, da pri pogledu na naše sokolske armade ojačijo svojo vero v boljšo bodočnost.

Pestrost spreveda poveča četa v telovadnih oblekah. In zopet vrsta rdečih srajc: Split, Skoplje, Stip, Zajčar, Šabac, Niš, Šibenik, Tuzla, Sarajevo, Veliki Bečkerek, Zagreb, Kraljeva Bačuga, hrvatski seljaki v svojih tipičnih širokih hlačah iz domačega platna, Ljubljana I., tuzlanski skauti in zopet četa v telovadnih oblekah. Dvatisočdesetsto junakov nosi v sprevodu znake Jugoslovanskega Sokola.

In nato naše divne Sokolice v svojih krasnih enostavnih, pa vendar tako živih krojih. Bjeovar, Kragujevac, Banjaluka, Beograd, Celje, Kranj, Maribor, Sarajevo, Novi Sad, Novomesto, Osijek, Reka-Sušak, Tuzla, Mostar, Veliki Bečkerek, Zagreb, Ljubljana I., Ljubljana se vrste župa za župo. Spreved zaključujejo Sokoli in Sokolice ruske narodnosti s svojo kapelo. Tudi oni so deležni od strani gledalcev živahnega odobravanja.

Kralj, kraljica in ministrski svet pri stiku Sokolstva.

Spreved je šel po cestah, ki smo jih že včeraj objavili. Občinstvo je povsod tvorilo gost špalir iz vseh oken so se sipale na spreved cvetke. Povsod isto navdušeno pozdravljanje, vse tja do cilja na Kongresnem trgu, kjer je pričakoval sokolski pohod kralj in kraljica in celokupni ministrski svet na balkonu vladne palače. Sokolstvo je kralju in kraljici prirejalo burne ovacije.

Stik Sokolstva.

Desettisoči so napolnili prostrani Kongresni trg. Bil je nadvse krasen pogled. Kot da bi narava nasejala mak po vsem trgu in pustila vzkliti seme v dobri pol ure, tako se je rdeče pobarval ves trg. Sokol pri sokolu, čepica pri čepici, vse rdeče in črno z zelenimi pikami — lipovimi peresi. Pestrost narodnih noš, konjeniki, — zastave — vse to je še povečalo to silno sliko sokolske volje. Pasovi čeških Sokolov, ki so se črtali rožnato v temno rdeče svojih bratov, — odsev jutranje zarje na planinah. Naše Sokolice, ki so napolnile gornji del Kongresnega trga, — bele rože z rdečimi pesti. Barva se preliva v barvo in vstvarja čarobno, divno sliko, bajko iz tisoč in ene noči. Solnce, kot da se veseli vse te krasote, ozarja vso sliko z neskajenimi žarki in jo dviga k nebu.

Pozdrav mestne občine ljubljanske Sokolstvu.

V imenu mestne občine ljubljanske je zbrano Sokolstvo pozdravil mestni komisar dr. Seneković s sledečim nagovorom:

Sestre! Bratje Sokoli!

Veselo življenje valovi po ljubljanskih ulicah, slavnostno razpoloženje vlada vseh delov naše prostrane domovine so privrele strunne sokolske čete, da pokažejo sadove svojega truda, da se skupno navduše za svoje ideale in dobe podbudo za nadaljno vstrajno delo. Sokolskim trudam so se pridružile telovadne vrste iz skoro vseh naših prijateljskih in zaveznih držav, da se poskušajo z našimi Sokoli v prijateljski tekmi. — Ljubljana je bila zadnje dni priča svečanosti in sijajnih prireditev, kakršnih do sedaj še ni videla na svojem ozemlju. Nepozabni nam ostanejo lepi dnevi, ki smo jih preživeli v krogu naših dragih gostov. — V imenu mesta Ljubljane mi je čast, najpristanejšo se zahvaliti Jugoslovanskemu sokolskemu savezu, ki je za svoj letošnji zlet določil Ljubljano. Iz srca se zahvaljujemo vsem drugim gostom, ki se niso ustrašili dolge in naporne poti, da počaste naše sokolske slavnosti. — Zavedamo se, da naš sprejem in naše gostoljubje ni tako, kakoršno bi moralo biti. Nismo Vas sprejeli s sijajem in pompom in nismo Vam nudili razkošja — vsepreveč nas še tarejo posledice dolgotrajne vojne — bodite pa uprte, da smo Vas sprejeli z odprtim srcem in bratsko ljubeznijo in da bi Vam bili radi nudili več gostoljubja, ako bi to bilo v naših močeh. — Srčna potreba mi je, da se posebej spominjam drugih sester in bratov iz Čehoslovaške, ki so se v tako velikem številu udeležili ljubljanskega zleta.

skega slavlja in s tem znova posvedočili trdno zavezanost, ki oklepa oba naša naroda, spominjam se dragih rojakov, ki so prispeli iz daljne Amerike, spominjam se vseh drugih prijateljev in gostov, ki so prihiteli od daleč, da izrazijo simpatije našemu Sokolstvu in našemu trdnemu narodu — ter se jim vse najpristanejšo zahvaljujem za njih obisk. Izrekam nado, da so se dragi gostje počutili med nami kakor bratje in prijatelji, in da ponese seboj v svojo domovino zavest, da prebiva tod narod, ki je sicer majhen po številu, ki pa resno stremi za najvišjimi kulturnimi ideali.

Zadnji moj pozdrav velja Vam, bratje in sestre Sokoli. Pokazali ste, kaj premore sokolska disciplina in neomajena vstrajnost. Zadnji dnevi so bili en sam triumf neumornega sokolskega dela. — Čestitam Vam kar najiskrenejše k Vašim uspehom in se veselim z Vami, da je vaša prireditev tako sijajno uspešla. Ta uspeh vam bo bodril za nadaljni napor, za nadaljne delo, da se uresničijo oni ideali ki ste si jih zapisali na svoj prapor. — Krepe mišice, zdrav razum, srčna plemenitost in nesebična ljubezen do naše države, so ideali ki za njimi stremite; ti ideali naj Vam ostanejo tudi vnaprej zvezde vodnice.

Naš najvišji cilj je sreča naše prekrasne domovine, ki smo jo ustvarili s tolikim naporom in s tolikimi žrtvami in ki smo ji dolžni, da za njo žrtvujemo vse svoje sile in če treba tudi svoje življenje.

Uverjen, da v tej misli soglašate z menoj, Vam kličem na skorajšnje vrnjenje v bel Ljubljani in

priscen: Zdravo!

Ostali slavnostni govori.

G. dr. Seneković je žel za svoj pozdravni govor viharno odobravanje, s katerim je Sokolstvo priznalo Ljubljani, da je zadovoljno s sprejemom, katerega mu je priredila.

Za g. dr. Senekovičem je pozdravil Sokolstvo v imenu starešinstva Jugoslovanskega Sokolskega Saveza br. dr. Ravnihar, ki je povdarjal pomen sokolske ideje in pozdravljal vse sokolske goste, ki so doživeli pod vodstvom jugoslovanskega Sokolstva take dni zmagovalja sokolske misli.

V imenu starešinstva Češke Obce Sokolske je spregovoril br. dr. Schei-

ner v češkem jeziku. Zahvalil se je za jugoslovansko gostoljubnost in pokazal v kratkih besedah na velikanski razvoj Sokolstva tekom zadnjega pol stoletja. Dejal je da Čehi ne prihajajo v Ljubljano kot gostje, temveč kot bratje.

Za njim je v imenu narodne skupščine pozdravil Sokolstvo predsednik nar. skupščine dr. Ribar, ki je povdaril velikanski pomen sokolske vzgoje in sokolske discipline za državo in narod. Vsi govorniki so želi za svoja izvajanja, s katerimi so silno navdušili vse navzoče, burne aplavze.

Nastop Zveze pevskih društev in razhod.

Po končanih govorih so združeni pevski zbori pod vodstvom br. Prelovca zapeli močujoči korali Emila Adamiča »Ti ki si nas ustvaril«, »Bože pravde« in staro našo slovansko himno »Hej Slovani«. Mogočni zbor je napolnil ves prostorni prostor s krasnimi akordi in posebno gostje se

niso mogli prečuditi nad lepoto in močnostjo izvajanja.

Sokolstvo se je nato v istem redu, kot je napolnilo Kongresni trg, slavnostni prostor zopet zapustilo, spremljeno do razhoda posameznih žup in oddelkov od živahnega pozdravljanja vsega občinstva.

Narodne noše v sprevodu.

»Ko bi nič drugega ne videl, kakor samo naše krasne narodne noše, pa bi bil zadovoljen z današnjim dnem.« Tako je vzklil najvišji marsikdo izmed ogromne množice, ki je imela priliko diviti se lepoti naših narodnih noš. In res, ta spreved je bil nekaj izredno veličastnega in ni se čuditi, da je občinstvo v glasnih vzklilih dajalo duška svojemu navdušenju. Točno ob pol treh se je zbirališča na Kongresnem trgu začel pomikati pešni spreved po Wolfovi ulici na Marijin trg, dalje po Prešernovi ulici in odtod po Dunajski cesti na zletni prostor. Pohvalno moramo omeniti, da so si to pot v posebno obilnem številu nadeli narodno obleko naši vrli ljubljanci.

V tem, v resnici narodni, sprevedu so bili prav lepo zastopani Gorenci, Dolenci in drugi tipi iz naših domačih pokrajin. Krasne so bile tudi narodne noše hrvatske in srbske, čaravno se je tu in tam čulo, da preko naše gorenjske »avbe« in peče

še vedno ne sežejo. V sprevodu smo dalje opazili več narodnih noš tujih narodnosti. Tudi črno polte »Japonke« ni manjkalo. Mnogo veselja med gledalci je napravila »pogača v jersbasu«, katero je neko dekle krepko nosilo na glavi. Za sprevedom so sledile narodne noše na vozovih. In prav lepo se je podalo kmetskemu vozniku v škornjih, irhastih klačah in širokrajnem klobuku, ki je vzel valet in bil v eno roko, z drugo pa vzel »lulo« iz ust in krepko zaviskal. Ta vrisk je izpodbudil tudi druge in naenkrat se je začelo tako vriskanje, da se je zdelo, kot da se nahajamo res tam med našim zdravim in poštenim kmetskim ljudstvom na kaki »srečni ajhčeti«. Razume se, da je bila ob teh prizorih navdušenost ogromnega, špalir tvorečega občinstva na višku in med vriskanjem so doneli živahni »Živijo« kliči, grmo-viti »Zdravo« in glasno ploskanje.

Ves spreved je bil kaj lepo razvrščen in se je vršil veskoti v naši

lepšem redu. Le nekaj smo pogrešali pri tem sprevedu in to zlasti na vozovih, namreč našega narodnega instrumenta — harmonike. Vkljub temu je bil pa ta spreved narodnih noš

Zadnja javna telovadba.

Kakor je bilo pričakovati, je privabila včerajšnja javna telovadba, zadnja in najslajnejša letošnjega vsesokolskega zleta, na zletišče brezštevne množice. Ze v zgodnjih popoldanskih urah so se začele valiti proti zletišču. Ne samo vsa Ljubljana in vsi izletniki, temveč ves narod, daleč na okoli je prihitel na javno telovadbo, da prisostvujejo zadnjemu nastopu prvega jugoslovanskega vsesokolskega zleta. Dunajska cesta je izgledala kakor velika romarska

Na zletišču.

Z nepreračunljivo hitrostjo so se začele na zletišču polniti tribune, na stojiščih se je trlo raznolikoga naroda, gori v ložah je postajalo živo. Dosedanja točna organizacija javnih nastopov je pač učinkovala na občinstvo, da je napolnilo zletišče ob predpisani uri javne telovadbe. Slika, ki se je nudila gledalcu se ne da opisati. To že ni bil več pogled na zapadnoevropsko areno, temveč prizor nagromadenega slovanskega naroda. Narodne noše, sokolske in kroji, polne obleke občinstva ter splošno ozadje zletiščnih tribin, kojih arhitektonika je vezana na našo narodno umetnost, se je združilo v jasen dojem pristno jugoslovanskega na-

Začetek vaj.

Ob določenem času je brat Murnik, stoječ na vrhu kraljevske tribune dal znamenje za javni nastop. Kot prve so vkorakale članice ter izvajale vaje ob burnih aplavzih prisotnega občinstva. Slikovitost korakanja, ki tako čudovito vpliva na srce človeka, točnost izvajanja je očarala vsakogar. Videlo pa se je vendar, da so bile utrjene od predpoldanskega

Potek javne telovadbe.

Kako je srce utripalo, ko so prikoračili na telovadni prostor zidovi rdečih prs naših sokolskih junakov. Ob zvokih prešinjavajočih koraknic so se razporedili ter izvajali članske proste vaje. Zopet navdušeno ploskanje zadovoljenih množic. Z ozirom na prisotnost članov vlade in ministrskega predsednika se je vrnil nastop naše vojske. Vzklíkovi naši narodni vojski ni hotelo biti konca. Zopet naval novih utisov! Nehote so se prešinjale misli o naši domovini, o svobodni Jugoslaviji, o naši bodočnosti, o neosvobojenih bratih tu blizu naše državne meje. Vaje naše vojske so morale očarati vsakogar. Vsi gibli so bili sila precizni. Trajali niso več, kakor par sekund. Komaj si mogel prešteti en, dva, tri, pa je bila puška pri nogi, zopet en, dva, tri in puška na hrbtu je bila! Ti zagoreli možje iz vseh delov naše domovine so skoro ranili človeka z njihovo brezmejno udanostjo in pa ljubeznijo, s katero so se izvežbali. Izvajali so po godbi bajonotne napade ter obrambe. Ko je na koncu vojska defilirala pred zapadno tribuno, tedaj se je celokupno zletišče začelo v enem samem vzdihu naši narodni vojski in državi, v enem živnem občutju naše državne misli. Stopila je tudi vzorna vrsta Francozov. Kakor v nedeljo je tudi v terek pokazala vse vrline francoskega naroda: elegantno, neprisluseno gibkost, ponosno stasovitost ter estetično zaokrožene proste vaje. Tudi na bradli so izvajali nekaj vaj, ki so zadivile po svoji točnosti in težavnosti. Ministri s Pašičem na čelu so s poseb-

Razhod.

Proti koncu vaj in sporeda so se množice začele razhajati. Ponovila se je ista slika, kakor popoldne pri prihajanju na zletišče. Avtomobili so začeli švigati in trobiti njih značilne vesele klice, kočije so vozile v diru in praku, tramvaj se je leno pomikal po ljubljanskih ulicah pod težo nato-vorjenih množic. Ob krasnem večernem zatonu poletnega solca se je

Kraljev proglas Sokolstvu.

Danes popoldne je na zletnem prostoru iz glavne tribune prečital starešina Jugoslovanskega Sokolskega Saveza kraljev proglas na Sokolstvo in vojaštvo. Kralj izraža svoje veliko zadovoljstvo s I. Jugoslovanskim sokolskim

Zaključek sokolskih slavnosti.

VEČERNE SLAVNOSTI V LJUBLJANI.

Zvečer je Sokolstvo spontano priredilo obhod z bakljami po mestu, pri katerem je bilo ob občinstva burno pozdravljeno. Klicalo se je Jugoslaviji, državemu edinstvu in slovanski vzajemnosti.

nekaj tako krasnega in tako impozantnega, da si ga bomo brezdvomno ohranili v trajnem spominu kot enega najlepših točk vsesokolskega zleta v Ljubljani.

pot. Pestre narodne noše, praznične obleke, slikoviti sokolski kroji so se kaj dobro prilagale ozalšanim hišam. Venomer so vozili opasno natičeni tramvaji. Kočijaži so priganjali izmučene konjice, švigajoč biče po zraku in opozarjajoč s stalnimi klici na nevarnosti prehodov. V elegantnih avtomobilih pa se je prevažala elita ljubljanske družbe na zletišče. Nehote so ti vstajali utisi velikega življenja in velikega narodnega praznika.

rodnega obeležja. Visoko gori na kraljevski tribuni so se zbirali ministri, na čelu stari predsednik Pašič, ki gotovo ni pričakoval pri odhodu iz Beograda, da bo mogel biti v Sloveniji deležen tako pristranskega sprejema. Poleg njega smo opazili ministra Pribečevića, dr. Žerjavo, Puclja, dr. Markovića, dr. Ninčiča, dr. Kumandija in druge. Pripeljal se je tudi komandant IV. armije general Tucaković s soprogo in komandant dravske divizijske oblasti general Dokić z družino. V ospredju je stal tudi naš pokrajinski namestnik g. Iv. Hribar, ter drugi ljubljanski visoki dostojanstveniki.

spreveda po mestu. Ob tej priliki omenimo, da bodo prizori v marsikaterem bratu in sestri pobude za samostojne kompozicije učinkovitih nastopov bodočih večjih zletov našega Sokolstva. Prvi jugoslovanski vsesokolski zlet je bil tozadevno velika šola in ni dvoma, da se bodo v bodoče sestavljale še učinkovitejše kompozicije nastopov.

nim zanimanjem sledili nastopu Francozov. Elegantna je njihova gesta pri odhodu iz telovadišča, ko korakajoč dvignejo desnice proti kraljevski loži. Zanimiv je bil tudi nastop Alžircev. Narod se jim kar ni mogel načuditi. Njihovo kinematografsko premikanje teles, rok, glav, nog je vzbudilo splošno zadovoljnost. Krasne so bile tudi skupine članov. Vidi se, da zna občinstvo ceniti nenavadne sestave, kar se je opazilo že pri Alžircih, ki so izvajali nekaj prav akrobatskih skupin. Viharna odobravanja so žele vaje članice COS s kiji. Vidi se jim posebna šola in pa znana češka bravura. Komaj si se otreseš tega utisa, je prišel nastop žup JSS. Brezkončno navdušenje, jezdni odsekovi jugoslovanskega Sokolstva zbrano na enem prostoru, v obsegu predstojajočih kvadratnih metrov. Viharni aplavzi so zaključili ta nastop. Nato se je ponovil znani Murnikov »Naprež«, izvajen vzorno, vzbujajoč pristrčne misli naših narodnih bojev in iskre naših pogledov v bodočnost. Sledile so vzorne vrste COS in JSS na orodju. Občinstvo je razdelilo svojo pažnjo posameznim skupinam, odobravalo z radodarnostjo, vživalo težke in krasne vaje. Veliko slavje vsesokolskih praznikov so zaključile vaje jezdne odseka sokolskega društva v Ljubljani. Bile so lepe po zamisli in krasno izvedene. Ni dvoma, da se bodo v bodoče še bolj intenzivno negovale in da bomo doživeli še mogočnejše nastope jezdni odsekov jugoslovanskega Sokola.

Zaključni zadnji dan prvega jugoslovanskega vsesokolskega zleta, ki bo ostal tistim 60—80.000, ki so ga doživeli, v dosmrtnem spominu. Med njimi pa so bili tudi tisoči, ki so prihlieli preko naših mej med jugoslovansko Sokolstvo in s tem čedom najboljše dopovedali, kaj je sokolska ideja za jugoslovanski narod in kake naloge jo še čakajo.

zletom in zagotavlja sokolstvu svojo naklonjenost. Originalen tekst kraljevega proglasa prinesemo jutri, ker ga danes zaradi pomanjkanja prostora ne moremo objaviti.

ZADNI VEČER NA VESELICNEM PROSTORU.

Na veselicnem prostoru je Zveza pevskih društev pod vodstvom br. Zorka Prelovca krasno zapela »Buči morje adriansko...« in Adamičovo »Molitve« (»Ti ki si nas ustvaril...«). Mariborska »Drava« pod vodstvom pevovodje Pre-

mrja je zapela »Na Adrijo« in še nekaj drugih pesmi, za kar je žela živo odobravanje občinstva. Igrajo tri vojaške godbe, godba Zveze jugoslovanskih železničarjev, povsod se pleše, razigrano veselje se meša s trpkim čustvom slovesa.

Na vrtu restavracije »Zvezda« igra sokolski orkester z veliko bravuro.

Zahvala Francozov.

Našega poročevalca je ob času spreveda ustavil član francoske mednarodne vrste g. Morin in ga naprosil naj sporoči ljubljanskemu prebivalstvu, da takih dni, kot jih Francozi ravno kar preživljajo v Ljubljani, še niso doživeli. Med drugim je rekel »Bil sem že večkrat po svetu, a tako bratskega sprejema in navdušenja še nisem videl. Sporočite vsem Ljubljančanom, da smo jim hvaležni in da bomo povsod, predvsem pa v naši

Politične vesti.

Popoln neuspeh london-ske konference.

POINCARÉ O FRANCOŠKO-ANGLEŠKEM NESPORAZUMU.

London, 14. avg. »Agence Havas« poroča: Glede govoric o razbitju entente je francoski ministrski predsednik izjavil, da tega ne more verjeti in da bo vse storil, da prepreči tako nesrečo, le življenskovalnih interesov Francije ne more izdati. Nikdo ni večji pristań anglo-francoskega prijateljstva, kot on. Poincaré opozarja na to, da je on za časa svojega petindesetletnega političnega delovanja vedno zagovarjal in tudi udeleževal to entento. On misli celo, da je osebnno mnogo pripomogel k ukrepi medsebojnih vezi, tako n. pr. v letu 1912, ko se je pod njegovim predstvom vršila zmenjava pism med sir Edward Greyem in Cambon-om, kakor tudi kot predsednik republike. Prelom med Francijo in Anglijo bi pomenil veliko nesrečo, toda še resnejša stvar bi bila odtujitev med obema narodoma. Če bi Francija čutila, da ji Anglija v kakem življensko-važnem vprašanju ne pušča svobode za zaščito svojih pravic, — če bi Francija videla, da bi se jo hotelo prisiliti k politiki vedno ponavljajočega se popuščanja, bi občutila radi tega globoko žalost in težko razočaranje. Poincaré je h koncu zavrnil vse slične hipoteze ter izrazil prepričanje, da se mora smatrati povsem naravnim, ako se Francija trudi rešiti svoje finance in se izogniti polomu, če se že ne more v obravnavanih vprašanjih doseči sporazum, v katerih bi morala Francija imeti pravico do preobladajočega glasu, ker znašajo vendar njene terjatve več kot polovico skupnih obšodnih.

STALIŠČE ANGLEŠKE VLADE V VPRAŠANJU REPARACIJ.

London, 15. avgusta. (Izv.) Iz uradnega poročila o zaključku londonske konference se mora spoznati položaj, je povzročil polom pogajanj. Angleški ministrski predsednik Lloyd George je

Za zgradbo unske železnice.

Župan splitske občine dr. Tartaglia je naslovil na vlado spomenico, v kateri vtemeljuje potrebo gradnje Unske železnice. Železniška politika bivše Avstroogrške je smotreno delovala na to, da razcepi jugoslovanski teritorij in da onemogoči enotno in skupno življenje teh pokrajin. Največja naloga ujedinjene kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev mora torej biti, da čimprej popravi grehe bivše države in da spoji naše Primorje z notranjostjo države. To zahtevajo nacionalni interesi nove države, ki potrebujejo najhitrejšo izvedbo skupnega življenja posameznih pokrajin. Poleg tega govore veliki gospodarski interesi za skorajšnjo zvezo notranjosti države s primorskimi obalami. Preko Primorja prale pot v svet, tu diha naša država zrak velikega sveta. S sprejetim dolarskim posojilom se bo pristopilo k gradnjam

Dnevne vesti.

— Parastos za kraljem Petrom. V ponedeljek se je vršil v tukašnji pravoslavni kapeli svečani parastos za pok. kraljem Petrom. Parastosu je prisostvoval pok. podnamestnik dr. Baltić, general Dokić s mnogobrojno oficirsko deputacijo, francoski poslanik, češki konzul in mnogobrojne odposlanci državnih uradov. Parastosni obred je izvršil tukašnji ruski zbor. Svečanemski poslanik, češki konzul in mnogobrojni Sokolstvo na čelu z starostar dr. Ravnharjem in starostar COS dr. Scheinerjem. Kapela je bila svečano drapirana s pirotskimi cilimi.

— Izgon iz Jugoslavije. Anton Dienstberger, mesar v Mariboru, doma iz Tirolskega je kot poznan zabavljac čez našo državo, izgnan za pet let iz Jugoslavije.

— Vsiel nesrečne ljubezni v smrti. V Maksimiru pri Zagrebu je skočil v jezero 25 letni branjevec Vilko Novak iz Zagreba. Zapustil je pismo v katerem trdi, da je vzrok samomoru nesrečna ljubezen.

— Milijoni na tračnicah. Na železniških tračnicah med postajama Wernberg — Pireind je bila najdena listnica s čeki Wiener Bankvereina za 10 milijonov kron. Dolej se ni ugotovljeno, čigav je ta denar in kako je prišel na tračnice.

— Železnica Ormož-Ljutomer-Murska Sobota se začne graditi v dveh do treh tednih, kakor je naznanil prometni minister v zadnjem kronskem svetu.

— Vihar in dež v Prekmurju. Pretečeno soboto so imeli v Prekmurju hudo nevihto. Strela je ušla v Murski Soboti nekoliko hišo in gospodarske poslopje. Tudi v

Pred Prešernovim spomenikom se pleše kolo.

Ljubljana je še vsa živa, vendar se pa že uveljavlja utrjenost in odhajanje gostov. V nekaj dneh bo Ljubljana zopet tiha in mirna kot je bila pred sokolskimi slavnostmi. V srcih vseh pa, ki so doživeli slavnostne dni slovanskega sokolstva bodo ostali ti dnevi v neizbrisnem spominu.

Udeležba pri slavnostnem sprevedu.

Slavnostnega spreveda se je udeležilo 9 glasbenih kapel, 11 fantov, 216 jezdecev, 126 Sokolov-seljakov, 416 Sokolov v telovadnih oblekah, 2703 jugoslovanskih Sokolov v kroju, 1614 jugoslovanskih Sokolov v kroju, 1776 češkoslovanskih Sokolov v kroju, 916 češkoslovanskih Sokolov v kroju, 96 Rusov, 10 Rusin, 7 Francozov, 9 Alžircev, 9 Belgijcev, 12 Rumuncev, 8 Poljakov in 42 češkoslovanskih vojakov. Poleg tega precejšnje število narodnih noš.

FRANCOSKO ČASOPISJE O VZROKIH NEUSPEHA LONDON-SKE KONFERENCE.

Pariz, 15. avgusta. (Izv.) Listi pripisujejo enodušno neuspeh londonske konference nepopravljivi angloškega ministrskega predsednika Lloyd Georgea o vprašanju garancij, katero smatrajo za nepojmljivo. Odobravajo stališče francoskega ministrskega predsednika Poincaréja in povdarjajo, da se je udala, v kolikor je bilo v njegovi moči. Angleškemu ministrskemu predsedniku Lloyd Georgeu ni mogel slediti, ne da bi izdal interese Francije in podpisal svojo odslovitev.

Maribor.

Mesne cene na mariborskem trgu dne 8. avgusta. Volovsko meso I. vrste 68 K, II. vrste 60 K; meso od bikov, krav, telc 56 K; teleče meso I. vrste 68 K, II. vrste 60 K; svinjsko meso sveže 90 do 100 K kg.

Na Sv. Gori so dogradili kapelico, kamor prenesejo meseca oktobra znano Mariborsko reško.

Trafikanti, pozor! Dne 13. avgusta t. l. se vrši ob 2. uri popoldne v dvorani restavracije Maribor na Grajskem trgu v Mariboru javni shod za vse trafikante mesta Maribor in okolice. Vabi se vse p. n. trafikante, da se v svojem interesu napovedane shoda točno udeležijo. Prosi se tudi za zastopstvo kr. finančnega ravnatelstva. Tudi oba gosp. tobakne glav. zaloge naj se shoda udeležita. — Trafikanti.

V Ormožu so v soboto in nedeljo (5. in 6. t. m.) igrali otroci gledališko prestavo »V kraljestvu palčkove« s takim uspehom, da je bilo vse ginjeno. Da je igra tako uspešna, je zasluga gospodične Bratanč in Eie Rakarša ter gospoda Konsek. Čisti dobiček je bil namenjen Ciril-Metodovi družbi.

Celje.

G. Ivan Friedrich, mesar v Celju nam poroča na našo notico o zasluženih obodbah, da ni plačal vola po 18—22 K in meso prodajal po 64—68 K, temveč je vola plačal po 31 K, meso boljše vrste pa prodajal po 56 do 60 K. — Besedo ima naš dopisnik.

Odbor za sprejem Srbov 9. septembra t. l. hode zboroval v četrtek, 17. t. m. ob 2. uri popoldne in sicer v čitalnici Narodnega doma v Celju. Vsi že obveščeni dame in gospodje naj se blagovolijo udeležiti tega sestanka, da se dogovorimo, kako naj se primerno oddolžimo bratom Srbov za njih prekrasne sprejeme, katere so prirejali našim Slovincem ob priliki, ko so obiskovali Srbijo.

Odborovo načelstvo.

Celjsko obrtno razstavo si je v nedeljo 12. t. m. ogledal ministar narodnosti

pravlja Omerovič, ki se muči na Dobri, v spremstvu načelnika dr. Stamparja in družin. V ponedeljek 14. t. m. se je mudil v Celju še oddelek za kmetijstvo g. Sanoja, ki je bil navzoč pri premiranju konj, ki se vršilo istega dne na Glaziji in si je na to prilegal obrtno razstavo. — Za ta teden je napovedanih še več odličnih obiskov obrtne razstave med njimi za četrtek dopoldne po krajevski namestnik minister Hribar. Za soboto je napovedan obisk obrtnikov iz cele Slovenije ter se vrši v soboto zvečer važna konferenca voditeljev obrtništvu v obrtno-zadružnem tajnistvu, v nedeljo dopoldne pa priaznovitev Zveze obrtnih društev za Slovenijo in nato velik obrtniški zbor v veliki dvorani Narodnega doma. Za soboto zvečer je napovedan velik koncert na razstavnem prostoru z obširnimi programom pod naslovom »Čarobna noč«. Po ljubljanskih sokolskih slavnostih se pričakuje veliko število ljubljanskih izletnikov. — Razstavišče se je občinilo že prvi dan tako priljubilo, da je dotok občinstva osobito ob večerih ogromen. Zabava je neprisliljena, postrežba izborna in cena nepretrana.

Odlikovan je bil z redom sv. Save IV. reda vladni svetnik in vodja okr. glavarstva v Celju dr. Leopold Zuzek.

Z obiranjem golding-hmelja se bo v Savinjski dolini pričelo z 20. avgustom. Početniki hmeljnikov bodo plačevali letos obiralcem brez hrane po 6 K, s hrano pa po 8 K od skaf. Tako so sklenili na svojem zborovanju poverjeniki »Hm. društva« v Zalcu. To plačilo pa se lahko po razmetih spremeni. Obiralki hmelja bodo imeli na raznih žel. progah tudi letos polovično vožnjo.

Mestni kmo. Kakor smo informirani, sta se vendar dogovorila mestna občina in Dramatično društvo glede mestnega kina, da se letni otvoril v najkrajšem času in sicer tako, da bo Dramatično društvo prirejalo redne tedenske predstave, oziroma, da bo imelo Dramatično društvo gotove dni v tednu za vsako predstavo. V drugih dneh, kadar ne bo vaj in gledaliških predstav, pa bo prirejal kino svoje predstave. Vest, da bo kino otvorjen v hotelu g. Škaberneta, je bo kino izmisljena. Isti je bil v moč v mestnem gledališču, ker so tozadevne priprave in kjer poseduje mestna občina lično že izza vojnih časov. Dramatično društvo je doseglo od mestne občine zelo ugodne pogoje oz. dneve, tako, da kino predstave ne bodo motile gledaliških.

Stanovanjski urad odbora obrtne razstave v Celju se nahaja na kolodvoru.

Jugosl. lesna industrijska družba v Celju je svoje poletje v Savodni opremila s popolnoma novimi stroji ter ga izpopolnila. V nekaj dneh prične novourejeno podjetje zopet obratovati. — Meso se je v Celju za 4 do 8 K pocenilo. Proti nakupnim cenam pa je cena mesa še vedno previsoka.

Puši dnevi so sedaj zares nastopili. Zadnje dni vlada pri nas silna vročina, kar kaže letošnje še ne pomnimo. Voda v Savinji dosega celo 23°C in je popolnoma topla. Ta vročina vlada najbrž še v slovo koncu te bližajočega poletja.

Izredni občni zbor društva javnih namestencev v Celju se je vršil v ponedeljek zvečer v hotelu »Unio«. Udeležilo se ga je okrog 20⁰ oseb. Prva točka dnevnega reda obkrožitev zapisnika zadnjega občnega zbora se je odložila na prihodnji občni zbor. Druga točka je bila nabava premoza in naklonitve, o kateri je referiral tajnik društva Zorko in poljski uspeh dosedanje nabiralne akcije, izvršene vsled sklepa društvene odbora po nekaterih odborikih. Prostovoljni doneski treh zaslužnih četvrtk Westera, Rakusch in Zangger znašajo 18.000 kron. Celjski denarni zavodi, na katere se je odbor pismeno obrnil se še, razen ljudske hranilnice, ki je votala 1000 K, niso odzvali. Nabiranje naklonil se je začelo ukinito vsled pismenega protesta 22 članov in odnose prepovedi šefov uradov, kojim nabiralci pripadajo. Po vestranski debati, koje so se udeležili gg. Dolinšek, Subic, Jelen, Cvahte, Reich, je predlog Dolinška, da se nabiralna akcija ukine, propadel s 16 glasovi in obveljal sklep, da se nabiralna akcija nadaljuje. Sklenilo se je pa, da se k prihodnji seji odbora pritegnejo predstojniki uradov, da se ob njihovem sodelovanju določijo način uporabe nabiranih vsot v prvi obsejiljena bude javnih namestencev. Prišli akciji se gre za ustvaritev nekega fonda, s katerim bo društveni odbor razpolagal na ta način, da bo članom nabavil kurivo, sajle in drugo, ter v največji stiski priskočijo potrebnim na pomoč. S privolitvijo zborovalcev je govoril Bernot iz Ljubljane, ki je valil krivdo bude javnih namestencev na le-te same, ker niso zadostno organizirani. Kot vzgled dobre organizacije je stal vii organizacijo grahičnega delavstva, ki je i svojimi zahtevami še vedno uspeša. Bankanske korupcije in sistema bakšisa v Sloveniji dosedaj se ni bilo. Dobile so se sicer izjeme, če ho pa šlo tako naprej, pa pride gotovo tudi v Slovenijo od tega. Priporočal je uporabo principa samopomoči in strneitje v organizacijo. Nato se je sklenila sprejema pravil, v točki glede dohodkov društva, ki v bodoče ne bodo obstajali več le v članarini, temveč tudi v volitih in naklonitih. Postopanje vlade napram javnim namestencem je celo celjska »Nova Doba« že zložila kot zločinsko. Zborovanje je trajalo do pol 24. ure.

Razgovor ob priliki slavn. spreveda.

»Šta ovakog još nisam video i moram plakati«, tako mi je dejal star sivolos gošpod, ki je na prstu nosil znak sokolske župe iz Niša. In res si je mož brisal oči, ko je gledal nepregledne vrste čilih junakov-Sokolov in Sokolice. Zopet na drugi strani mi je dejal Srb iz Beograda: »Brate, kad sam video to imam jaču veru, da naša treba nama druge vojske«. Pripovedoval mi je, da je videl marsikaj, ampak takega spreveda in takega navdušenja ter bratske ljubavi nikjer. Zagotavljal me je, da ne bo Ljubljane mogel nikoli pozabiti. Pred Narodnim domom je stal star pravoslavni svečenik in si je brisal oči: »Bože, bože odkud ovoliko njih.« In res, mi je pravil »nisem verjel, da premoremo mi toliko Sokolov. Gledal sem jih lani v Osijeku, a ni bilo niti senca temu, kar vidim v Ljubljani«. Čudil se je tudi, da je prišlo toliko Čehov na zlet. Pojasnil sem mu zakaj so prišli in zopet si je obrisal solzo in mi rekel: »E brate, zato nje mogo naš narod da propadne«. Pred magistratom se je neka ženska prav čudila, ko je videla v sprevodu pravoslavne svečenike, kar je glasno tudi izrazila. »Ja, pa saj ne morejo biti Sokoli zoper Boga in vero, če imajo tudi pri njih duhovnike.« Pa se je oglašil nek blizu stoječi gošpod in ji pojasnil, da še nikoli niso Sokoli dokumentirali mržnje proti Bogu ali cerkvi. In lahko rečem, da se je vse čudilo, ko je videlo v sokolskih vrstah pravoslavne svečenike v dolgih haljah in sokolsko čepico na glavi.

Pri St. Jakobskem mostu je stal star možakar, ki ni prijatelj Sokolov in mi je med drugim dejal: »Ja no, kua pa čmo, če je lpu je pa lpu, tuk pa le nisem mislu dob blo tku fajm. Našeh Orlu se nisem vidu tuk skup, pa jih gotovo tud ni.« In prav rad sem mu to verjel, ker je pač odkritosrčno in navdušeno govoril. Na Rimski cesti sem videl nekega ljubljanskega inženirja, kako je s košarico polno cvetja v roki pozdravljaj Sokole in jih obšipaval s cvetkami.

Pred magistratom je stala gruča naših vrlih Primorcev z napisi »Gorica, Trst, Pula itd.« Ko sem prišel do njih je ravno prikakala strumna četa Sokolov na čela s praporom ovitem v črni flor in z napisom Reka-Sušak. Zasolžila so se očesa Primorcev in eden je navdušen pristavil: »Se bomo prosti, še svobodni. Dokler imamo toliko in takih Sokolov nismo izgubljeni.« Bratu Sokolu iz Primorja pritrjujem in dostavljam: »Brez skrbi bodite, enkrat napravimo pohod k Vam in prinesemo vam svobodo.«

In takih prizorčkov je bilo na stotine. Prijatelji in sovražniki Sokola so morali priznati, da je bila cela povorka svečana manifestacija sokolske misli in duha in da Ljubljana, odkar stoji ni doživela takih dni. Ponosni smo, da je bila Ljubljana ono srečno mesto, ki je videlo veličastni pohod krepkih, zmagovalnih in junaških Sokolov.

Pozdravni večer „Bratstva“ Čehom

V soboto je priredilo mladinsko izobraževalno društvo »Bratstvo« pozdravni večer českim Sokolom v dvorani Narodnega doma. Dvorana je bila nabito polna in je moralo par sto ljudi oditi, ker ni bilo več najmanjšega prostora v dvorani. Točno ob 20. uri je tamburaški zbor »Bratstva« otvoril pozdravni večer s sokolsko koračnico, nakar je predsednik »Bratstva« br. Branko Kozinc imel pozdravni govor v katerem je naglašal, da so bratje Čehi učitelji Sokolstva in se imamo njim zahvaliti, če smo danes mogoča sokolska armada. Nato so člani dramatičnega odseka vprizorili simbolično enodejanko »Sponina«. Enodejanka je bila res dobro igrana in so si člani dramatičnega odseka res zaslužili mnogobrojni aplavz in priznanje. Pevski oktet »Bratstva« je zapel koroške narodne pesmi. Nato je zapel ljubljanski pevski odsek »Bratstva« tri slovenske narodne pesmi in staročesko pesem. Občinstvo ni štedilo z aplavzom, katerega si je pevski odsek pod vodstvom br. Pfeiferja res zaslužil. Tudi Tamburaški zbor pod vodstvom br. Slekoveca je imel srečen večer in je žel navdušeno priznanje. Bratje Čehi so bili s pozdravnim večerom skozinsko zadovoljni, kar so pokazali s tem, da niso ves večer štedili s priznanjem in aplavdiranjem. Med sporedom je govoril:

poslanec Sajdi, ki je izrazil zadovoljnost nad delavsko mladino, ki se ni ustrašila truda, da je Čehom pokazala, kaj zmore poštenost in trud. Zaključil se je »Bratstvo« imenom navzočih Čehov, katere je delavska mladina seznanila z lepo slovensko pesmijo in tamburanjem. »Bratstvo« moremo na tem novem uspehu le čestitati in želimo, da gre svojo pot naprej.

Zloba ali narodnost?

V kritiki koncerta Glasbene Matice v »Jutru« z dne 10. t. m. nahaja se stavek, ki mi lahko kot zdravniku občutno škoduje in zato pozivljam tem potom gospoda kritika da mi javi svoje ime, da izvem, zakaj je tako pisal. On piše: Dr. Schwabova »Zdrava Marija« porojena iz razdvojenega, molitve potrebnega srca, je morala vzbuditi sveta čustva v vsakem, najsi bo še tako zakrnjenega srca. Brezdvomno je dr. Schwab boljši skladatelj nego zdravnik. Videli smo ga med občinstvom, a Hubadovi pogledi so ga med neprestanim aplavdiranjem iskali zamani, hoteč ga predstaviti navdušenemu občinstvu. Toda veličina in skromnost njegova se krijeta.

Gospod kritik, menda niste zlobni, a ravnanj ste skrajno nepremišljeno, krivično in če Vam je pesem dopadla, tudi skrajno ne-hvaležno. Kaj imam od tega, če me slavite po nepotrebnem kot skladatelja, a me podcenjujete in s tem zatirate kot zdravnika? Saj vendar veste, dr. je moj glavni poklic zdravniški. Le od tega živim jaz in moja rodbina. Vaša nesrečna pripomba zame v teh resnih časih pač ni šala. — Ravnanj le v silobranu, če Vas vprašam: ali Vam ni znano, da je moja praksa vseh 22 let, kar sem v Celju, bila vedno ena najboljših, česoma celo najboljša? Ali Vam niso znane še osebne zasluge iz mojega zdravniškega delovanja. Na primer, da sem kot prvi upeljal v Savinjski dolini Belgovo zdravljenje davice in na Vrnskem in drugih krajih ozdravil prvo leto moje prakse od 250 otrok, bolanih na davici 245 (in je le pet zamrznjenih slučajev umrlo), ter je od tega časa naprej ta bolezen izgubila vso nekdajno strahoto. Ali Vam ni znano, da sem leta 1913. zavrli v Glaberiji epidemijo legarja s 120 slučajev v najkrajšem času treh tednov? Ali Vam ni znano, da sem imel do sedaj že okoli 400 zdravilsko poljudnih predavanj, da sem, da, sem podučeval dve leti na Teharski in eno leto na Celjski gosposkiški šoli po eno do tri ure na teden in vse to popolnoma brezplačno. Ali Vam ni znano, da sem porabil svojo iznajdljivost, katero mi je Bog dal ne samo za glasbo in šahove probleme, temveč tudi za zobozdravniško izvejdbo, tako da lahko podam v tem oziru najlepše in najtrpežnejše, kar je v tej stroki mogoče. Vaša pripomba me zadene občutno ravno sedaj, ko brezmejnja, nedopustna reklama tulih privradowcev hoče zmožiti občinstvo in mi odvajati pacijente in ker že dolgo opazujem, da mi je skladatelstvo, čudna so pota ljudske hvaležnosti — kot zdravniku — skrajno škodljivo. Mojim predvornim političnim nasprotnikom, ki so mi kot Slovencu hoteli uničiti eksistenco, se je namreč posrečilo iznajti različne anekdote, seve vseskozi zlagane, ki bi naj kazale občinstvu mene pač kot dobrega skladatelja, a skrajno razmišljenega človeka s prefigano skrito sovražno tendenco, odvajati mi baš radi tega moje pacijente.

Teh anekdot in pa Vaših pripomb, gošpod kritik, pa sem sedaj do grla sit. Vsa-kega, ki bi še širil take anekdote, lažnjive, zlobno izmišljene, zasledoval bodem sodnijsko. Slavno občinstvo pa prosim, da mi radi teh, po podanem pojasnilu, ne odtegne svoje naklonjenosti in naj me brani, kadar sem napaden nenavzoč in mi naznanja meni sovražna obrekovanja.

Te prošnje pač nisem stavil rad, a kdo bi si bil mislil, da me zadene za moje obširno kulturno delovanje taka zahvala!!

Celje, dne 12. avgusta 1922.
Dr. Anton Schwab,
zdravnik in zobozdravnik v Celju.

+ Veliki vinski semeni v Beogradu. V drugi polovici meseca novembra priridijo v Beogradu veliko razstavo vina in vinskih semenj v Beogradu, kjer bodo zastopani vinski produkti iz vseh pokrajin naše države. Za prireditve je dalo kmetijsko ministrtvo 50.000 dinarjev iz čistega dobička razredne loterije.

Gledališče in glasba.

Koncert. V nedeljo zvečer se je vršil koncert »Ljubli. Zvona« v Unio. Ker so gostje malo pred polosmo uro zvečer došli iz telovadlišča se je koncert zakasnil za celo uro, da je občinstvo, ki se ga je polagoma precej nabralo, postalo nestrpno. Vendar se je potem koncert vršil v redu, le motila ga je neka fanfara iz vrta Unio. Vzpored samih narodnih pesni od Srbije dol pa do Koroške je zelo zanimal. Pevski zbor »Ljubli. Zvona« je nastopal v črnih oblekah in absolutno ves vzpored na pamet, brez not. Nekateri pesmi so jako ugajale. Tako so morali ponavljati Z. Prelovčev »Doberdoba«, E. Adamičevo, »Pojdern na Hrasko« in M. Hubadovo »Gor čez izaro«. Koncerta so se udeležili nekateri sribski narodni poslanci, druge reprezentance ni bilo, izkazalo se je pa že pri vseh koncertih ob zletu, da občinstvo nerado hodi v tej vročini v dvorane ter raje posedi pri čaši piva. Zato je bilo treba v nedeljo koncert dr. Kozine odgovoriti. — V nedeljo dopoldne bi se moral vršiti ob pol 12. promena koncert Sredčeske filharmonije iz Kladna. Na stotine in stotine občinstva je čakalo v Zvezdi, toda godbe ni bilo, ker je morala svirati na zletišču. Ljudje so bili na to zelo nevoljni. — Ob pol 12. je svirala izvrstna češka godba na pikala iz Smichova v Pragi pred Narodnim domom. Občinstvo jo je burno pozdravljalo. In še eno godbo imamo tu čas v Ljubljani, sokolsko iz Erceg Novi. Povsod kjer je že svirala je občinstvo z njo zelo zadovoljno in nikoli ni ploskanja ne konca ne kraja.

Razstavljanje naših alp. Spisal Ferdo Seidl. Izdala in založila Zvezna tiskarna v Ljubljani, Marijin trg 8. Cena vez. zvezku 8 Din.

Koncerti na I. jug. vsesok. zletu v Ljubljani. V ponedeljek zvečer je koncertiral v veliki dvorani Unio pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani. Dvorana nabito polna, vstopnice je sploh zmanjkalo, Slovenska in jugoslovanska pesem je doživela pravcarne triumfe. Dirigenta g. ravatelj Hubadu je občinstvo prirejalo po vsaki odpeti pesmi vinarne ovacije. Pevski zbor Glasbene Matice slovi po vsi naši širni državi in o njegovi upravičeni slavi so se dragi gostje ta večer lahko sami prepričali. — V Filharmoniji bi se moral istočasno vršiti koncert pevskega zbora Zveze jug. žel, pa so ga odpovedali, ker je vsled neznosne vročine občinstvo raje posedalo po restavracijskih vrlih in čakalo nestrpno serenade. —

Serenada na gradu. Malo naznanil smo čitali prej o njej po listih. Prireditelji so namerali mesto presenetiti. Ob 10. uri zvečer so množice ljudstva romale na grad, vkljub temu, da so vedele, da bo učinek serenade velik le od daleč. Prostorni oder za pevce in godbenike je bil prenapolnjen. Malo po polenajsti uri naznanilo trile topovski strel začetek serenade. Po večini v mestu vse vitline. Fanfare Dravske divizije zasvirajo državno himno »Bože pravde«. Veličastno se razlega po mestu in daleč zunaj mesta. Združeni ljubljanski pevski zbori s fanfarami zapoje nato veličastno, nalašč za zlet komponirano »Molitve« skladatelja Emila Adamiča. Vsi te prekrasne skladbe je bil nepopisen. Na Kongresnem trgu in na Marijinem trgu je pristopovalo serenadi na tisoče in tisoče ljudi. Petju na gradu so vzklkali iz vseh krajev mesta. Nato je ves zbor združenih pevcev pretresljivo zapel Hajdrinovo »Morje adrijskoko. Ko bi bili mogli naši bratje ob Adriji slišati želje in prošnje tisočev src, ki so ob tej pesmi drhtele za njihovo rešitev iz tujega jarmat! Končno so zapeli še »Hej Slovani« unisono s fanfarami in himno »Slovenec, Srb, Hrvat«. Petje se je razlegalo daleč na okoli in je napravilo velik ter globok vtis. Ljudje so jokali. Trije topovski strel iz grada so naznanili konec serenade. Počasi se je začela množica razhajati k počitku, da vstane drugi dan spošita in gleda povorko, kakršne Ljubljana še ni videla.

Pevski zbori so na vsesokolskem zletu storili svojo dolžnost. Se več! Nikdar do danes ni še bil nastop združenih zborov tako točen in vzoren kot včeraj na Kongresnem trgu. Kar nam priča, da pevstva zavednost raste, da se pevska društva zavajajo svojih dolžnosti v polni meri. Ne sumo, da so sodelovala skoro vsa ljubljanska društva, prišli so pošteno na zlet pevski zbori iz Maribora, Litije, Smartna, Kranja Jesenice itd. Ob 8. uri zjutraj se je vršila pevska vaja na dvorišču realke. Po stiku Sokolstva na Kongresnem trgu in

po pozdravnih govorih so vsi združeni zbori na nalašč za ta dan postavljenem velikem odru pred nunsko cerkvijo zapeli Emila Adamičev koral »Čuj nas zemlja«, nato himno »Bože pravde« ter »Hej Slovani« unisono. Petje je donelo veličastno.

Čast našim pevcom!
Godbe na zletu. Sodelovalo je nebroj godb in fanfar, ki niso bile priglase, Kar smo jih imeli priliki slišati, so bile vse dobre. Odlikovali so se posebno Kladnčani, Smihovčani, Ercegovčani, godba Zveze jug. železnitarjev, godba Sokola II., armijska godba iz Zagreba in med vsemi najbolj muzika dravske divizije, ki je poleg velike poštenosti na zletišču svirala še vsak večer na raznih koncertih in končno še pri serenadi na gradu. Delavnost dr. Čerine zasluži ponovno največje priznanje.

Filharmonija. Tu je koncertiralo pevsko društvo »Slavec« žal v pičlo sasedeni dvorani, ker so bili gostje ta večer še trudni od vožnje in pota ter jim je bila morda dvorana preveč od rok. Mešani zbor »Slavec« je pod vodstvom pevovodje g. Antona Ravnika prav lepo izvršil svojo nalogo. Zapel nam je niz slovenskih umetnih in jugoslovanskih narodnih pesmi, med katerimi je najbolj ugajala Matijeveja »Bi me maljo, bi... Ugotavljamo, da je zbor preorganiziran in da v rokah svojega novega pevovodje vidno napreduje. »Slavec« je častno nastopil in je želimo, da po začetni poti hodi i nadalje, da bomo lahko v bodoče poročali o njegovih čedalje lepših uspehih. — Narodni dom. Akademija »Bratstva«. Nabito polna dvorana, seveda pri nizah in časih umrlega piva. Nešteto bratov Čehov je odšlo, ker ni dobilo prostora. O vzporedu in izvajanju bomo poročali na drugem mestu. — V nedeljo dopoldne bi se morala začeti ob pol 11. slavnostna akademija v operi, na kateri bi bili sodelovali gg. Lovsetova in Thirryjeva ter dr. Kozinov kvartet. Ker je bilo v predprodaji prodanih do 10.15 le 15 vstopnic, so akademijo odpovedali. Splošno smo mnenja, da je za zlet z ozirom na veliko vročino v tem času nastavljenih preved prireditve v dvoranih, ker ljudje raje sede na vrtovih. Istočasno se je vršila v Filharmoniji matineja kvarteta »Primorje«, katero je posestlo precej ljudi. Vzpored je kvartet izvajal prvovrstno in aplavza po posameznih točkah ni hotelo biti ne konca ne kraja. G. Zupan je zopet briljiral v narodni »Oj ta sol-dasiki bobena«, katero so morali na buren aplavz ponoviti. Navzočim je petje »Primorje« zelo, zelo ugajalo. Na matineji je pri-jaznosti sodelovala pianistinja ga. Dana Kober-Golijeva, v kateri itak poznamo odlično umetnico in ki je tudi topot izredno ugajala. »Primorje« si je s tem nastopom zopet pridobilo novih lovorov.

Obolelost g. L. Drvota. Poročajo nam, da je te dni težko obolel na ledvica pri-ljubljeni tenorist ljubljanske opere gospod L. Drvota. Nadajmo se, da kmalu okreva in da se čimprej pojavi zopet čil in zdrav na našem opernem odru.

Ga. V. Thirryjeva-Kavčnik in gospoa Janko Kovač prireditelja to soboto v Rogški Slatini koncert, na katerem bosta pela najlepše točke svojega repertoira. Ga. Thirryjeva spada med najboljše jugoslovanske operne pevke, gospod Kovač pa je letoš tak napredoval, da bo tudi pred letoviščari mednarodnega kopališča mogel nastopiti s vsem uspehom. Rogški Slatini se torej obeta večer z opojnimi umetniškimi doživljaji. Spored prinesemo pravčasno.

Razne vesti.

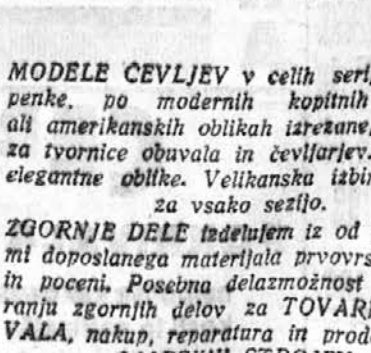
Gospodarstvo

+ Novi deseterdinarski bankovci so sicer že prišli v promet, a so zelo redki. Vzrok: neuko, posebno kmečko ljudstvo misli, da bodo novi bankovci večje in trajnejše vrednosti kakor stari »kovači«, ker so glede papirja in izdelave precej podobni ameriškim dolarjem, zato jih pridržuje doma. Prvi novi bankovci, ki so prispeli iz Amerike, so imeli številke 1 in 2 ter se so poslali kralju in kraljici na Bled. Izmed prvih sto novih bankovcev so dobili po en komad generalni svetniki in višji uradniki Narodne banke za spomin. Izdelani so novi bankovci na trepežnem ameriškem papirju kakor dolarji. Izdelava je draga ter velja baje vsak komad našo državo 30 K.

+ Nova tovarna za pletenino. V Zagrebu »Prva jugoslovanska tvornica čepova d. d. Higiea« z delniškim kapitalom 5 milijonov kron.

P. n. gospodinj, šivilje, krojače, čevljarje, in sedlarje opozarjamo, da se dobi zopet najboljši šivalni stroji „Gritzner“ v vseh opremanih materijal predvojni cene najnižje edino le pri Josip Petelincu Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7. Pouk v velenju brezplačen! Istotam igle, olje, vse nadomestne dele za vse sisteme šivalnih strojev in koles. — Potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, brivce, sedlarje, toaletno modno blago, srajce, kravate, žetke, palice. Galanterija, gumbi, na veliko in malo! Najnižje cene! Točna postrežba!

MODELE ČEVLEJEV v celih serlah iz le-penke, po modernih kopitnih oblikah ali ameriških oblikah izrezane, dobavila za tvornice obnavala in čevljarjev. Apartne, elegantne oblike. Velikanska izbira novitet za vsako sezilo.

ZGORNJE DELE izdelujem iz od naročnika mi doposlana materijala prvovrstno, hitro in poceni. Posebna delazmožnost v montiranju zgornjih delov za TOVARNE OBUVALA, nakup, reparatura in prodaja ČEV-LJARSKIH STROJEV.

Zahtevajte prospekte od RALPH F. RICH-TER, Sabotica VI.

POUCEVANJE v vseh strokah moderne, mehanske izdelave obnavala. ZAHTEVAJTE PROSPEKTE!

Ali ste že član Jugoslovanske Matice?

Drugi Ljubljanski Velesojem od 2. do 13. septembra 1922.

Vzorčni sejmi ali kakor jih pri nas imenujemo veliki sejmi so postali posebno po vojski eden najvažnejših čimbeljev v narodnem gospodarskem življenju. To že kaže dejstvo, da sta se vršila v predvojnem času v Evropi samo dva sejma večjega obsega in sicer v Lipskem in Nižnjem Novgorodu. Danes jih pa štejemo že okoli 170. Vzorčni sejmi imajo namen ob določenih časih in na določenih mestih združevati kar možno največje število producentov in konsumentov. Ker podpirajo vse države te prireditve z različnimi gmotnimi olajšavami, se na ta način trgovska režijska pri nabavi blaga znatno zniža, kar pride v prvi vrsti na račun trgovskih konsumentov. Producent se pa nasprotno zamore tekom nekaj dni zagotoviti tako veliko število naročil, da je obrat njegovega podjetja naimanjšji za več mesecev zagotovljen. Na ta način odpadejo tudi pri producentu visoki stroški, katere je moral prej plačevati za potnike, ki so žali po mnogih slučajih posebno iz inozemstva občinstvo po svoje izrabljali. V naših produktivnih krogih se je že takoj po vojski čutila od dneva do dneva večja potreba, da pregledamo enkrat svoje sile na gospodarskem polju in tako je prišlo do sklepa prireditelji Ljubljanskega velesoja, ki se je vršil pretečeno leto v dnevih od 5. do 12. septembra. Dasiravno so bila pripravljena dela združena z največjimi težkočami, katere so se mnogokrat zdele nepremostljive, je prireditev v vsakem oziru najbolje uspela. Razstavnišče je pretečeno leto merilo ca 25.000 kvadratnih m, od katerega je bilo zasedenega z razstavnimi predmeti okoli 6000 kvadratnih m, ostali prostor pa odpade na ceste, prehode itd. Konzorcij velesoja je na lastne stroške postavil na sejnišču, katerega se je moralo preje v približno 6000 kvadratnih m gramoza, planirati, 5 velikih razstavnih paviljonov ter dva manjša paviljona, v katerih je bil nastanjen sejniški urad, pošta, policija, reševalna postaja, Tourist Office i. dr. Dasiravno pričetkom mnogi pripadniki produktivnih krogov niso vedeli za kaj da gre, je pričelo zanimanje za sejem, bolj ko se je bližal dan otvoritve, rasti ter je zamogel sejniški urad končno združiti na sejnišču 430 razstavilcev. Mnogi reflektanti bi se bili še radi priglasili v zadnjih dneh, moralo se jih je pa odvrniti, ker ni bilo niti kvadratnega metra več na razpolago. Obiskovalcev je bilo okoli 120.000, kupčij pa se je sklenilo za preko 600 milijonov kron. Takoj, ko so se končala po zavoritvi likvidacijska dela, pričela so se že pripravljati dela za letošnji sejem, ki se vrši v dnevih od 2.—11. septembra. Predvsem je bila naloga sejskega urada, da upozna

naš semenj tudi inozemstvo. V to svrhu si ni samo zagotovila razna zastopstva, ampak je merodajnim faktorjem dopuštila razni reklamni material, predvsem pa fotografije preteklega sejma, iz katerih je zamoglo inozemstvo razvideti, da naša država je ne stoji na tako nekulturnem stališču, kakor jo inozemsko v mnogih slučajih nam sovražno časopisje prerado opisuje. S tem je vzbudil sejniški urad jako veliko zanimanje, ker tuji v splošnem dobro vedo, da potrebuje naša država radi še nerazvite lastne industrije nebroj produktov in je torej ena najboljših tržišč. Zanimanje je pričelo v kratkem tako naraščati, da so prireditelji kmalu uvideli, da dosednji prostor za letošnji prireditve ne bo več zadostoval. Obrnili so se na Mestni magistrat Ljubljanski s prošnjo, da priredi prirediteljem v uporabo še travnik, ki meji na zapadni strani na sedanje sejnišče ob Kozlerjevem posestvu pa do one poti, ki pelje v smeri proti hotelu Bellevue. Občinski svet je, upoštevajoč velike koristi, katere ima mesto Ljubljana od sejma tej prošnji brez nadaljnjega ugodil. Na ta način se je sejnišče povečalo za nadaljnjih 35 m², od katerih pa bo letos izrabljeno 15 m², ostanek pa se bo izrablil po potrebi. Potemtakem bo letos merilo sejnišče 40.000 m². Tako novo, kakor tudi staro sejnišče bo združeno za časa trajanja velesoja v eno celoto in to na ta način, da se bo ograja na zapadni strani starega sejnišča podrla in se bodo tako ustvarili široki prehodi na novo sejnišče. Ker pa vodi med obema sejniščema drevored v smeri proti Šiški, je bil občinski svet tudi naprošen, da dovoli tudi med trajanjem sejma in sicer 3 dni pred in 3 dni po zavoritvi zapreti tudi ta drevored. Tudi ta prošnja je bila ugodno rešena. Travnik pa, ki nam je bil na novo dodeljen, se je nahajal posebno v svojem spodnjem delu v jako slabem stanju, kajti bilo je pravzaprav močvirje, katero je ležalo pod nivojem ceste v drevoredu in od istega odločeno po širokem jarku. Da se travnik priredi v svoje svrhe, treba je bilo navoziti okoli 20.000 m³ gramoza. Travnik se je nadalje drainiral in kanaliziral. Seje ko so bila ta dela končana, se je zamoglo pričeti z načrti za postavljanje novih paviljonov. Pretečeno leto se je najbolj občutilo pomanjkanje restavracije, v kateri bi se zamoglo dobiti tudi gorke jedila. Letos je bilo treba na vsak način misliti tudi na to udobnost. Določil se je v to prostor na novem sejnišču tik ob spodnjem delu žive meje, ki meji na Kozlerjevo posestvo. Na novo sejnišče se stavlja nadalje dva popolnoma nova razstavna paviljona z ca 1300 m² površine. Razven tega se stavi na

novem sejnišču permanentno zidana policijska stražnica ter se postavi še 11 privatnih razstavnih paviljonov. Ostali prostor bo služil v svrhu razstave težkih strojev na prostem.

Kot že preje povedano, je skrbel sejniški urad v prvi vrsti za reklamo v inozemstvu, ki je rodila tudi jako zadovoljive uspehe. Upostavil je svoje oficijelne zastopnike v Češkoslovaški, Nemčiji, Avstriji ter Italiji. Razven tega poseda še častna zastopstva v Pragi, Bratislavi, Libercahu, Lvovu, Dunaju, Parizu ter Frankfurtu na Meinu. Že v februarju mesecu je pričel sejniški urad razpošiljati vabila, katere so bila tiskana v sedmih jezikih, s katerimi so se vabili razstavilci. Takoj nato so pričele dohajati prijavnice, ki so se vedno bolj in bolj množile. Do danes je prijavljenih 650 razstavilcev in dasiravno je prijavni rok zaključen, oglašajo se še vedno novi interesi, katere pa ne more sejniški urad več upoštevati, ker je ne samo izrabljen zadnji razpoložljivi kotiček, ampak se je moral pred par dnevi pričeti staviti popolnoma nov razstavni paviljon, da se zamorejo spraviti pod streho v zadnjem trenutku tik pred zatvoritvijo prijavnega roka došli interesi. Razstavna prostora bo letos zasedenega ca 12.000 m², torej ravno 100% več kot pretečeno leto. Število razstavilcev pa se je pomnožilo za ca 220. Pomnožilo bi se pa brezdomno še za prav izdatno število, da ne bi otežkočali uvoz vzorcev razni predpisi.

Delo, katero vrši sejniški urad, je ogromno. Dosedaj je že razposlal ca 40.000 pisem ter paketov z reklamnim materialom povsem tu in inozemstvu. Treba je nadalje priboriti razne udobnosti tako za razstavilce, kakor tudi za obiskovalce. Stopiti se je moralo v stik z generalno direktorijo carin v Beogradu, z železniškim ministerstvom, z ravnateljstvom južne železnice, z zavarovalnicami, stavebniki itd. sestavljati natančne imenike vseh podjetij naše države in inozemstva. Poleg tega pa vedno študirati razne pokrete in novotarije na tujih sejmih in to iz vzroka, da se tudi naša prireditelstva nahajajo na istem višku, kakor druge. Z zadovoljstvom zamoremo konstatirati, da se udeležijo letos našega sejma tudi svetovnoznane velefirme, kakor Ferrum, Zagreb, Novak a Jahn, Praga, Ježek, Blensko, Wolf in Lanz, Nemčija, Austro Daimler Puchwerke iz Avstrije, Montecatini iz Italije.

Sejska pisarna je permanentna in se je moralo osebe popolnoma poglabiti v delo. Delo je zelo raznolično in imamo v času konjunktura v obeh sejskih uradnih prostorih, ki so nastanjeni na levo in desno ob glavnem vhodu, sledeče oddelke: Predsedstvo, ravnateljstvo, tajni-

švo, knjigovodstvo, korespondenca (slovenska, srbohrvatska, češka, nemška, francoska, italijanska, angleška in ruska), registratura in ekspedit, glavna blagajna, blagajna za permanentne legitimacije, blagajna za dnevne vstopnice, izdaja sejskih -znakov-, izdaja voznih železniških kart, menjalnice, oddelke za zavarovanje blaga, informativni oddelke, spedijski oddelke, oddelke za reklamo in propagando, ekonomat, izdaja katalogov, fotografij in razglednic, redakcijski oddelke, informativni oddelke za razstavilce, sejski fotograf, filmski oddelke, rešilna postaja, varnostna straža, brzojav, telefonska centrala itd.

Uprava Ljubljanskega velesoja je letos finansirala prvo historično razstavo slovenskih slik, katero priredi Narodna Galerija, v lastno upravo je prevzela za čas velesoja letno gledališče v Hotel Tivoli-ju, katerega režiser je gospod Putjata. Razstavno blago bo razdeljeno v 19 skupinah, katere so letos vse močno zastopane, posebno pa strojna industrija, izdelki iz železa in jekla, poljedelski stroji, elektrotehnika, lesna industrija, usnjarska industrija, tekstilna industrija, kemična industrija in galanterija.

Inozemstvo bo precej močno zastopano, posebno Češkoslovaška, katere se je dosedaj prijavilo 55 tvrdk. Dalje je močno zastopana Nemčija, Avstrija, Italija, zastopana je pa tudi Švica, Belgija, Holandska, Francija, Angleška, Madjarska in Združene Severoameriške države. Pri propagandi so nam zelo pomagali tudi naši konzulati v inozemstvu, ravnotako pa tudi inozemski konzulati v naši državi, kateri so kontinuirano poročali njihovim tamošnjim industrijskim in trgovskim krogom o razvoju našega velesoja. Poleg tega so pa uradni velesoja v početku seže sarni potovali v inozemstvo, proučevali tamošnje narodnogospodarske razmere in organizacije, organizirali ekspoziture za Ljubljanski velesoj in aktivirali v tamošnjih industrijskih in trgovskih krogih razstavilce za našo velesojno prireditve.

Ljubljanski velesoj je tudi stopil že v tesnejše stike z drugimi inozemskimi velesojnimi prireditvami, da se tako uresniči zasnovana svetovna velesojna organizacija. Glavni nalog te organizacije bi bil potom korespondence in osebnega obiska zastopnikov medsebojno se informirati o stanju tamošnje industrije in trgovine proučavati narodnogospodarstvo tujih držav in pa doreneti se, da semmji časovno medsebojno kolidirajo. Najoddalnejšo zvezo, katero ima do danes Ljubljanski velesojen je z velesojom v Bandeongu na otoku Javi, kjer nam tamošnji vzročni velesojen mesečno poroča izčrpno o tamošnjih razmerah.

Kupčije na velesojmu so borzno-ga značaja, konkurenca je velika in je vsled tega mogoče, da konsument ceneje kupi kot mu je običajno treba. Pri tem povdarjamo, da so vsi razstavljeni predmeti na prodaj, katere se pa sme odstraniti iz sejmskega šela po velesojmski prireditvi.

V posameznih paviljonih bodo branje razdeljene po sledečem razporedu:

Paviljon »E« papirna industrija, grafika, kartonaža in pisarniške potreščine, klobuki, slamniki, vezentne, pohištvo, stanovanjska oprema in vsa ostala lesna industrija.

Paviljon »F« strojna industrija. Paviljon »G« strojna industrija, izdelki iz železa in jekla, ostali kovinski izdelki.

Paviljon »H« poljedelski stroji, avtomobili, dvokolesa, stavbarstvo.

Paviljon »I« trgovski paviljon.

Paviljon »J« usnje in kofekcije, usnja, lončena roba, majolika, farjence, galanterija, bojouterija, draguljarstvo, fina mehanika, elektrotehnika in razsvetljava.

Paviljon »K« kemična industrija, industrija živil, kozmetika, farmaceutika in kirurški izdelki, poljedelstvo.

Paviljon »L« tekstilna industrija, tekstilna konfekcija, perilo. Poleg paviljonov last sejske uprave bo postavilo ca 40 tvrdk še svoje lastne privatne paviljone, kateri načrti so bili pregledani in zamoremo že dajnes zagotavljati, da bodo vsi zelo lični. Na sejskem prostoru bosta tudi dva godbena paviljona, dve trafiki in lep paviljon v kitajskem stilu, kjer bo prva velika mestna bar v Ljubljani.

Reklama in propaganda. Ekspedicijski urad Ljubljanskega velesoja je razposlal približno 30.000 paketov v tu- in inozemstvo. V tuzemstvu so plakati nalepljeni v vseh mestih in trgih, na vseh železniških postajah, v vseh poštnih uradih in v vseh denarnih zavodih. Prodajo legitimacij se je organiziralo na ta način, da so prevzeli večino vsi denarni zavodi v Jugoslaviji razpro dajo približno 400 po številu, poleg tega naše ekspoziture v inozemstvu in pa konzulati. Vsaki imetnik legitimacije plača v inozemstvu samo 10 Dinarov vizumsko pristojbino in polovično vožnjo v Ljubljano in nazaj. V tuzemstvu imajo posetniki polovično vožnjo, prost vstop v historično razstavo, dobro organiziran stanovanjski odsek jim pa preskrbi zdrava in ugodna stanovanja.

Indigo papir
THE REX Co, Ljubljana

Ustanovljeno 1. 1896. Ustanovljeno 1. 1896.

Mednarodni transport Antonije Biancheri & Co.

POSTOJNA,

Centrala: Ponteba. Podružnice: Postojna (Poštni predal 17); Villach (Poštni predal 15). Agenture: Prestranek, Trbiž, Arnoldstein.

Odprema vsake vrste blaga. Specijalna odprema žil in zaklane živine v katerikoli kraj.

Svarilo.

Društvo krovskih mojstrov za Slovenijo s sedešom v Ljubljani opozarja vse cenjene hišne posestnike, gospodarje, njih namestnike itd. da ne dajo pokrivati in popravljati svojih streh na poslopih raznim elementom in krpučarjem, kakor se je to v večji meri dogajalo dosedaj.

Taki ljudje strehe tako pokvarijo, da jih še strokovnjaki za njimi popraviti ne morejo. Tudi bodo odslej dalo društvo take nekoncesionirane kvaritelje streh za vsak slučaj policijsko zasledovati ter jim takoj na mestu postaviti delo.

V Ljubljani, dne 25. 7. 1922.

J. Križnar, Glavni, predsednik.

Grič, Glavni, tajnik.

Iščem - posojila,

250.000.— Din. na plodono podjetje proti večkratni garanciji. Obresti po dogovoru. Izve se pri upravi lista pod »Zavarovano«.

Razno perilo

za dame, gospode in deco priporoča trdka **A. & E. Skaberne**

Ljubljana, Mestni trg št. 10.

Vsakovrstne obleke kemično čistijo in barva v vseh ni-ansah tovarna

J. Reich, Ljubljana.

Sprejemališče:

Šelenburgova ul. št. 4.

Podružnice:

Maribor, Zagreb, Ko-

čevlje, Novo mesto.

SLOVENSKA BANKA

Delniška glavica: K 30.000.000.—

Rezerva: K 5.000.000.—

Obreštuje vloge po najvišji obrestni meri.

Izvršuje vse bančne posle zelo ugodno.

Centrala: v lastni palači Ljubljana, Stritarjeva ulica 9.

Podružnice: Novi Sad, Ljutomer, Dolnja Lendava.

Ekspozitura: Vrhnika.

CERADE

POKRIVALA NA VAGONE

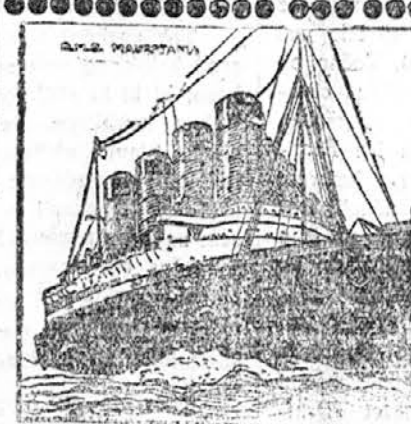
najboljše kakovosti, takoj v vsaki velikosti in najfinije razpošilja podjetje za tekstilno industrijo in trgovino

MAKSO ŠALGO, OSIJEK I

■ Lanena roba, vreče, motovoz. ■

Na veliko.

Telefon: 595. Brzojavi: Maksalgo, Osijek.

Cunard Line
Glavno zastopstvo za Jugoslavijo:

Jugoslavenska banka d. d.

Odprema potnikov iz Cherburga ali Hamburga z najhitrejšo ladjo na svetu v 5 1/2 dneh. Za vsa tozadevna pojasnila se izvolite obrniti na našo poslovalnico:

Glavno zastopstvo za Slovenijo:

Ljubljana, Kolodvorska ul. 26

Naslov za brzojave: CUNARD, LJUBLJANA.

Emil Adamič: 16 jugoslovanskih narodnih pesmi

I. del (moški zbori) je ravno kar izšlo. Cena partituri 10 Din.

Naroča se pri

ZVEZNI KNJIGARNI, Ljubljana, Marijin trg 8.

Pevska društva segajte pridno po njih!